

[Udenrigsministeren]

de mellem Danida og disse organisationer. Dette behøver ikke at udmøntes i en regel om en bestemt størrelse af egenfinansiering. Men det vil være naturligt og rimeligt, om Styrelsen for Internationalt Udviklingssamarbejde, som jo gennemgår alle de konkrete projekter, lægger selve princippet til grund og påser, at det som hovedregel følges, hvad angår de nævnte organisationer. For så vidt angår de mange mindre organisationer, som ofte vil have vanskeligt ved at præstere en egentlig egenfinansiering ud over den indsats, som ligger i organisationens generelle aktiviteter og administrative indsats, bør der ikke kræves finansiel medvirken.

Regeringen agter fremover at afsætte en årlig bevillingsramme på op til 15 pct. af Danidas projektbevilling til støtte for gennemførelsen af de private organisationers egen projektvirksomhed. Dette vil åbne mulighed for en fordobling af det beløb, der i øjeblikket kanaliseres gennem de private organisationer til projektførelse. Det vil på denne måde være muligt over de kommende år at udvide dette vigtige område af ulandsbistanden i en rimelig takt og inden for en ramme, der sikrer, at alle kvalificerede ansøgninger fortsat vil kunne imødekommes.

Regeringen er endvidere indstillet på at imødekomme et ønske fra organisationerne om finansiel støtte til gennemførelsen af forundersøgelser af organisationernes egne bistandsprojekter.

Det er regeringens håb, at den direkte, åbne og uformelle løbende kontakt mellem bistandsadministrationen og de private projektudførende organisationer kan blive yderligere befæstet i de kommende år.

Den humanitære bistand er et af de områder, hvor de private hjælpeorganisationer traditionelt har gjort sig særligt gældende. Det gælder den bistand, der ydes i akutte katastrofesituationer. Men det gælder også flygtningebistand, genbosætningsprogrammer eller gennemførelsen af den form for undertiden langvarig nødhjælp, som kan være af født af omfattende hungersnød, sådan som det har været tilfældet i mange afrikanske lande. Regeringen finder det positivt og rigtigt, at den humanitære bistand i stigende grad følges op af en mere langsigtet og egentlig udviklingsorienteret bistandsindsats. Denne tendens vil derfor blive støttet.

Den grundlæggende tankegang bag de justeringer, regeringen nu foreslår, er at tilpasse reglerne til den udvikling, der har fundet sted, at skabe nye kombinationsmuligheder og større smidighed i anvendelsen, at øge de samlede ressourceoverførsler, at bidrage til en langsigtet lettelse i gældssituationen for de fattigste udviklingslande og endelig generelt at fastholde den klare fattigdomsorientering i dansk udviklingsbistand.

Endelig finder regeringen grund til at understrege, at i en udviklingspolitik, der vil tilgodese basale menneskelige behov ved at mobilisere de pågældendes egne menneskelige ressourcer, må respekten for det enkelte menneske helt naturligt stå som noget centralt.

Menneskerettighedskrænkelser må ikke forties. Den størst mulige opmærksomhed om disse problemer er måske det allervigtigste våben. En årvågen presse, en vedholdende indsats fra private organisationer og et folkeligt og politisk engagement er af afgørende betydning. Også i en bistandspolitisk sammenhæng kan det være rigtigt at sige fra på rette tid og sted. Det er imidlertid ikke et mål i sig selv at få defineret de yderste grænser i menneskerettighedsspørgsmål, hvis overskridelse vil kunne motivere negative reaktioner på bistandsområdet. Sådanne grænser findes naturligvis. Men ingen, hverken menneskerettighedsorganisationerne eller de mennesker, hvis rettigheder vi ønsker at beskytte, vil være tjent med forsøg på bastante formuleringer eller faste grænsedragninger.

Endnu vigtigere end at sige fra er det imidlertid at forsøge positivt at styrke menneskerettighederne ved at inddrage menneskerettighedsaspekter i den konkrete tilrettelæggelse og gennemførelse af bistandssamarbejdet. Regeringen vil lægge vægt på, at dette sker i videst muligt omfang, således at menneskerettighederne kan blive en stadig mere nærværende praktisk realitet i selve bistandsarbejdet.

Det er vigtigt, at positive bestræbelser for at fremme menneskerettighederne ikke fører til det negative resultat, at bistandssamarbejdet bringes i miskredit. Regeringen vil imidlertid benytte alle egnede kanaler, herunder også bilaterale og multilaterale samarbejdsfora på bistandsområdet, hvor det er muligt at virke konstruktivt for en styrkelse af respekten for menneskerettighederne.